

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12Csp/38/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119203462
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2119203462.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, sudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v právnej veci sporu žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúca na území SR prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47258713, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., Ventúrska 16, Bratislava, proti žalovanému v 1. rade: V. Ö., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., O.. N. XXXX/X, v 2. rade: L. Z. Ž., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., O.. N. XXXX/X, a v 3. rade: O. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom S., V.. G. X/XX, o zaplatenie 3.033,95 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovaným v 1. až 3. rade náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 25. 04. 2019 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 3.033,95 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 16,69 % ročne zo sumy 2.804,36 Eur od 04. 05. 2016 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.033,95 Eur od 04. 05. 2016 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu zdôvodnil tým, že s účinnosťou ku dňu 30. 06. 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a. s., IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou žalobcu. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a. s., v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť žalobcu sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 17. 10. 2014 uzavrel právny predchodca žalobcu ako veriteľ na jednej strane so žalovanou v 1. rade a právnym predchodcom žalovaných v 2. a 3. rade (O. Ö.) ako dlžníkom na strane druhej zmluvu o spotrebiteľskom úvere, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť žalovaným klasický spotrebiteľský úver vo výške 3.000 Eur a súčasne záväzok žalovaných vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, a to formou 96 mesačných splátok vo výške 59,64 Eur so splatnosťou prvej splátky 15. 11. 2014. Veriteľ poskytol žalovaným úver tak, že dňa 27. 10. 2014 previedol peňažné prostriedky na účet žalovaných. Žalovaní svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnili. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradili žalovaní právnemu predchodcovi žalobcu len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 795,32 Eur. Na predžalobné výzvy žalovaní nereagovali. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaných vyhlásil právny predchodca žalobcu dňa 03. 05. 2016 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaných splatný v celom rozsahu. Žalovaní majú teda voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 3.033,95 Eur (2.804,36 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 223,93 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 5,66 Eur z titulu dlžného poistného z úveru). Okrem toho sú žalovaní povinní zaplatiť žalobcovi

úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 16,69 % ročne zo sumy 2.804,36 Eur od 04. 05. 2016 až do zaplataenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 3.033,95 Eur od 04. 05. 2016 do zaplataenia.

3. Podľa článku 17 ods. 1 písm. b) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej len „Nariadenie Rady (ES) č. 1215/2012“) vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 6 a článku 7 bodu 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnú v splátkach alebo zmluvu o akejkolvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru.

4. Podľa článku 18 ods. 2 Nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko.

5. Podľa článku 62 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 na určenie, či má účastník bydlisko v členskom štáte, na ktorého súdy bola vo veci podaná žaloba, súd použije právny poriadok svojho štátu.

6. Podľa článku 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (ďalej len „Nariadenie Rady (ES) č. 593/2008“) bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ a) vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo b) akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

7. Z dôvodu, že žalobca má sídlo na území Francúzskej republiky a žalovaný má bydlisko na území Slovenskej republiky, a teda ide o konanie s cudzím prvkom, musel súd skôr, ako začal konať vo veci samej, vyriešiť otázku právomoci súdov Slovenskej republiky na konanie v tejto veci a následne otázku, aký právny poriadok má byť použitý na posúdenie uplatneného nároku žalobcu. Nakoľko ide o občianskoprávnu vec, pričom konanie bolo začaté podaním žaloby na tunajší súd dňa 10. 08. 2018, právomoc súdu sa spravuje Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, pričom v zmysle vyššie citovaného článku 17 ods. 1 písm. b), článku 18 ods. 2 v spojení s článkom 62 ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 1215/2012 súd ustálil, že súdy Slovenskej republiky majú právomoc na konanie v predmetnej veci, keď zároveň tunajší súd je vzhľadom k bydlisku žalovaného miestne príslušným súdom na konanie. Rozhodným právom v prejednávanej veci je s poukazom na článok 6ods. 1 Nariadenia Rady (ES) č. 593/2008 právo Slovenskej republiky.

8. Súd vo veci najskôr rozhodol platobným rozkazom, č. k. 12Csp/38/2019-36 zo dňa 11. 06. 2019, proti ktorému žalovaná v 1. rade a právny predchodca žalovaných v 2. a 3. rade podali v zákonom stanovenej lehote vecne odôvodnený odpor.

9. V odpore proti platobnému rozkazu žalovaní uviedli, že žaloba je nedôvodná s poukazom na § 101, § 103 Občianske zákona o premlčacej dobe, keď premlčacia doba začala plynúť dňa 15. 03. 2016.

10. Žalobca v podaní zo dňa 30. 09. 2019 (v rámci repliky) poukázal na bod 3.1. časti 3. úverovej zmluvy, z ktorého dojednania vyplýva, že ročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplataenie celého zostávajúceho dlhu začína plynúť odo dňa, keď sa stal splatným celý dlh. Mimoriadna splatnosť úveru bola vyhlásená dňa 03. 05. 2016, čím sa stal dlh žalovaných splatný v celom rozsahu. Nasledujúci deň, t. j. 04. 05. 2016, žalobca mohol svoje právo vykonať po prvý raz. Žaloba bola podaná na súde dňa 25. 04. 2019.

11. Žalovaná v 1. rade vo vyjadrení zo dňa 15. 07. 2020 (v rámci dupliky) poukázala na neplatnosť zmluvy z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorou je dohoda o zrážkach zo mzdy vyplývajúca

zo spotrebiteľskej zmluvy alebo uzatvorená spolu pri uzatvorení spotrebiteľskej zmluvy, pričom ide o formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná.

12. Uznesením, č. k. 12Csp/38/2019-80 zo dňa 15. 02. 2021, súd rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičmi po žalovanom O. Ö.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30. 03. 2021.

13. Žalovaní v 2. a 3. rade v podaní zo dňa 07. 05. 2021 rovnako poukázali na neplatnosť zmluvy pre existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, a to z rovnakých dôvodov, na ktoré poukazovala aj žalovaná v 1. rade v podaní zo dňa 15. 07. 2020. Doplnili, že nárok žalobcu považujú za premlčaný, keď posledná splátka bola uhradená dňa 17. 02. 2016, najbližšia splátka bola 15. 03. 2016, k zosplateniu úveru došlo 03. 05. 2016. Žalobca nedodrжал postup podľa zákona, žaloba bola podaná dňa 25. 04. 2019.

14. Žalobca v podaní zo dňa 24. 06. 2021 uviedol, že sa nestotožňuje s vyjadrením o dohode o zrážkach zo mzdy ako neprijateľnej zmluvnej podmienky, keď táto bola uzavretá samostatne a žalovaná v 1. rade a právny predchodca žalovaných v 2. a 3. rade s jej znením výslovne súhlasili a na znak súhlasu ju podpísali podpisom odlišným od podpisu úverovej zmluvy. Žalobca si nároky z titulu dohody o zrážkach zo mzdy neuplatnil, táto dohoda nebola v úverovom vzťahu aplikovaná. Zároveň sa žalobca vyjadril k uplatnenej námietke premlčania.

15. V podaní zo dňa 01. 07. 2021 (a následne v podaní zo dňa 15. 07. 2021 a 26. 07. 2021) žalobca uviedol, že dlžníci neuhradili riadne a včas viacero mesačných splátok - 15. 11. 2015, 15. 12. 2015, 15. 01. 2016, 15. 02. 2016, 15. 03. 2016 a 15. 04. 2016. Veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 03. 05. 2016. Dlžníci sa dostali do omeškania s neuhradením mesačnej splátky splatnej k 15. 11. 2015, a keďže ani ďalších 5 mesačných splátok nebolo dlžníkmi uhradených v lehote splatnosti, pristúpil žalobca dňa 03. 05. 2016 k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, a to pre neuhradenie splátky splatnej ku dňu 15. 04. 2016.

16. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie, pričom pojednával v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil, o odročenie pojednávania nepožiadal, súhlasil s rozhodnutím v neprítomnosti žalobcu, a žalovaných v 1. - 3. rade, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili, o odročenie pojednávania nepožiadali.

17. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a k nej pripojenými listinami, najmä zmluvou o spotrebiteľskom úvere, výpisom z úverového účtu, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, odporom proti platobnému rozkazu, vyjadrením žalobcu zo dňa 30. 09. 2019, vyjadrením žalovanej v 1. rade zo dňa 15. 07. 2020, vyjadrením žalobcu zo dňa 25. 08. 2020 a zo dňa 21. 01. 2021, uznesením, č. k. 12Csp/38/2019-80 zo dňa 15. 02. 2021, vyjadrením žalovaných v 2. a 3. rade zo dňa 07. 05. 2021, vyjadrením žalobcu zo dňa 24. 06. 2021, zo dňa 01. 07. 2021, zo dňa 15. 07. 2021 a zo dňa 26. 07. 2021, ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim obsahom spisového materiálu, pričom zistil nasledovný skutkový a právny stav:

18. Právny predchodca žalobcu (spoločnosť CETELEM SLOVENSKO, a. s.) a žalovaná v 1. rade a právny predchodca žalovaných v 2. a 3. rade uzavreli dňa 17. 10. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol žalovaným poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 3.000 Eur. Žalovaní sa zaviazali úver splácať v mesačných splátkach vo výške 59,64 Eur pri počte splátok 96. Splátky boli splatné 15. deň v mesiaci, splatnosť prvej mesačnej splátky bola dohodnutá na 15. deň v mesiaci nasledujúcim po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške, konečná splatnosť úveru na deň 15. 11. 2022. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 16,69 % p. a., ročná percentuálna miera nákladov vo výške 18,03 % a priemerná ročná percentuálna miera nákladov vo výške 16,81 %. Celková čiastka, ktorú boli žalovaní povinní zaplatiť, bola určená na sumu 5.453,76 Eur. Poplatok za poistenie bol určený vo výške 4,99 %. Žalovaní poskytnutý úver čerpali, na zmluvu plnili sumu vo výške 795,32 Eur. Právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru ku dňu 03. 05. 2016. S účinnosťou ku dňu 01. 07. 2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti právneho predchodcu žalobcu a spoločnosti žalobcu.

19. Podľa § 488 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu (ďalej len „Občiansky zákonník“) záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

20. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

21. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

25. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

26. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

29. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 05. 12. 2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

31. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 05. 12. 2018 konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

32. Právny vzťah založený zmluvou je v tomto prípade právnym vzťahom spotrebiteľským a je nevyhnutné ho posudzovať podľa príslušných ustanovení nielen Obchodného zákonníka (§ 497), ale i podľa ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.) a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru, keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaná v 1. rade a právny predchodca žalovaných v 2. a 3. rade vystupovali ako spotrebiteľ, pretože im bol poskytnutý úver za iným účelom

ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat lex generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd posudzoval zmluvný vzťah medzi účastníkmi zmluvy podľa uvedených ustanovení, ako aj v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže ide o spotrebiteľský úver.

33. Vzhľadom na dátum podania žaloby (dátum začatia konania, t. j. 25. 04. 2019) súd skúmal s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 879v Občianskeho zákonníka rozsah premlčania práva žalobcu.

34. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach tak, ako tomu bolo v tu prejednávanej veci. V takom prípade môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou v zmysle dohody účastníkov zmluvy. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba plyní samostatne odo dňa ich splatnosti (§ 103 Občianskeho zákonníka). Veriteľ sa s dlžníkom môžu v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka dohodnúť, že v prípade nesplnenia niektorej splátky, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky (tzv. strata výhody splátok), ktoré právo však môže využiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh, začína v takom prípade plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Veriteľ však musí využiť svoje právo zosplatenia celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak tak neurobí, stráca právo žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, premlčacia doba celého dlhu prestane plynúť a opäť plyní len premlčacia doba pre jednotlivé splátky.

35. K výkladu ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka súd dáva do pozornosti uznesenie Krajského súdu v Trnave, č. k. 9Co/261/2017-51 zo dňa 23. 01. 2018“, podľa ktorého „podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplyní teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa cit. § 565 Občianskeho zákonníka.“

36. Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobcu nie je možné priznať, keďže ide o právo vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré nie je možné v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka bez ďalšieho vymáhať. Keďže ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka nadobudlo účinnosť 05. 12. 2018, je nevyhnutné *ex offio* aplikovať na všetky konania začaté po jeho účinnosti, vrátane tejto veci.

37. Nakoľko bolo medzi stranami sporu dohodnuté plnenie v splátkach, v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začala plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich splatnosti, t. j. od 15. dňa v mesiaci, a to bez ohľadu na predčasné zosplatenie úveru. Z toho vyplýva, že premlčané boli všetky neuhradené splátky splatné 3 roky pred podaním žaloby (25. 04. 2019), konkrétne všetky neuhradené splátky splatné do 15. 04. 2016, vrátane. Veriteľ nemôže vyhlásením mimoriadnej splatnosti k 03. 05. 2016 spôsobiť neskoršiu splatnosť už pred tým splatných splátok, a to s poukazom na ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré jednoznačne pri úprave premlčania určuje, že v prípade dohodnutia plnenia v splátkach začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V prípade splátok splatných dňa 15. 04. 2016 a skôr bola teda žaloba podaná až po uplynutí trojročnej premlčacej doby (§ 103 prvá veta Občianskeho zákonníka v spojení s § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka).

38. Obdobne i ďalšie splátky úveru sú premlčané vzhľadom na predčasné zosplatenie úveru, keď úver bol zosplatený ku dňu 03. 05. 2016, a to priamo pre nesplnenie splátky bezprostredne prechádzajúcej zosplateniu (15. 04. 2016), z ktorého dôvodu premlčacia lehota predčasne zosplatennej časti dlhu plyní v zmysle § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka odo dňa zročnosti dotknutej nesplnenej splátky, pre neuhradenie ktorej došlo k zosplateniu, t. j. od 15. 04. 2016. Keďže všeobecná premlčacia doba je trojročná, uplynula dňom 15. 04. 2019, a teda celý nárok žalobcu uplatnený žalobou doručenou súdu dňa 25. 04. 2019 možno považovať za premlčaný, z ktorého dôvodu súd žalobu v celom rozsahu vo výroku I. rozsudku ako nedôvodnú zamietol, a to vrátane príslušenstva pohľadávky, keď v

prípade nepriznania istiny z dôvodu premlčania nároku nie je možné priznať ani k istine prislúchajúce príslušenstvo ako akcesorický nárok.

39. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

40. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

41. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

42. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

43. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z rozhodnutia vo veci samej, keď žalovaní boli v konaní plne úspešní, preto im súd vo výroku II. rozsudku priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu

vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.